

Bizikletak

Herri txiki eta lasai batean, Martina izeneko zortzi urteko neskato bat bizi zen. Martinak pasio bat zuen: bizikletan ibiltzea. Arratsaldero, eskolatik irten ondoren, bere bizikleta zaharra hartu eta herria inguratzen zuten zelai berdeetan zehar zihoazen bideetan zehar ibiltzen zen.

Egun batean, etxera itzultzen ari zela, bizikletak soinu arraro bat egin zuen eta bat-batean gurpiletako bat erabat hautsi zen. Martina oso triste zegoen; bere bizikleta zaharra zen eta ezin zen gehiago konpondu.

Bere gurasoek, bizikletan ibiltzea zenbat maite zuen ikusita, sorpresa bat egitea erabaki zuten. Asko aurreztu ondoren, bizikleta berri bat erosi zioten bere urtebetetzerako. Martinak bizikleta berria ikusi zuenean, begiak poz-pozik jarri zitzaizkion. Ederra zen, kolore gorri bizikoa eta txorien kantua zirudien kanpai batekin.

Bere bizikleta berriarekin lehen aldiz atera zenean, Martinak konturatu zen herrian bizikletarik ez zuten haur asko zeudela. Horrek pentsarazi zion. Gurasoekin hitz egin zuen eta elkarrekin ideia bikain bat bururatu zitzaien: bizikleta zaharrak konpontzeko tailer bat antolatzea herriko haur guztientzat, bat behar zutenentzat.

Martinak eta bere gurasoek bizikleta zaharrak biltzen eta boluntarioen laguntzarekin konpontzen hasi ziren. Konpondutako bizikleta bakoitza beste haur batentzat bizikletan ibiltzearen askatasunaz eta pozaz gozatzeko aukera zen.

Martinaren proiektua hazi egin zen, eta laster herriak bizikleta jaialdi txiki bat izan zuen, non denek bizikleta desberdinak probatu, konpontzen ikasi eta, garrantzitsuena, lagunekin eta senideekin denbora preziatua partekatu zezaketen.

Martinak ikasi zuen bere pasioa partekatzeak ez zuela zoriontsu egiten bakarrik, baizik eta beste askori zoriona ere ekartzen ziela. Bere bizikleta berriak poz handia eman zion, baina benetako zoriona beste haurrak elkarrekin barre egiten eta jolasten ikustean zetorren, bizikletekiko maitasunak batuta.